

Samopal ZK 476

Po druhé světové válce obě čs. zbrojovky – brněnská a strakonická – pod taktovkou VTÚ vynaložily značné úsilí směrem k vývoji nové zbraně – samopalu. Jedno ze zajímavých řešení bratrů Kouckých ve Zbrojovce Brno je samopal ZK 476. Základní informace o této *nejnovější konstrukci univerzálního samopalu Zbrojovky Brno, n. p., samopalu ZK 476 pěchotním a parašutistickým*, přináší stručná informační brožura, signovaná 19. 3. 1948, ze které zde uvádíme jen mírně upravený výtah.

Předpoklady pro vývoj zbraně, tedy v podstatě technické požadavky vojenské správy, uvádí brožura takto:

- samopal bude v případě války zbraní všech bojujících složek, tj. armády, braných svazů a všech občanů, kteří budou schopni unést zbraň,
- bude to zbraň, kterou bude možno nasadit a vyrábět sériově,
- musí být výrobně jednoduchá i pro závody mimo speciální výrobu,
- extrémní jednoduchost musí umožnit, aby se s ní okamžitě mohli seznámit i nezacvičení bojovníci,
- musí vykazovat absolutní spolehlivost funkce a vysoké střelecké kvality,
- pro eventuální použití také mládeží má být velmi lehká.

Základní charakteristiky samopalu ZK 476

Po prostudování a akceptování všech aktuálních požadavků vojáků vzniklo řešení zcela odlišné od všech dosud existujících samopalů. Základní pozoruhodnou vlastností je překvapivě dlouhá hlaveň samopalu při velmi krátké celkové délce: pěchotní verze má při celkové délce 790 mm délku hlavně 420 mm, parašutistická

Samopal ZK 476 v pěchotním provedení

(para) verze při délce zbraně 460 mm délku hlavně 270 mm. Výsledkem je proto přesnost střelby nikoli nahodilá, ale jde o zbraň maximálně *precisní*.

Spolehlivou funkci a maximální přesnost střelby zaručuje také uvážená konstrukce, totiž hmota závěru výhodně uložená částečně nad hlavní, tedy před nábojovou komorou, což právě umožnilo aplikaci extrémně dlouhé hlavně při zachování co nejmenší celkové délky zbraně.

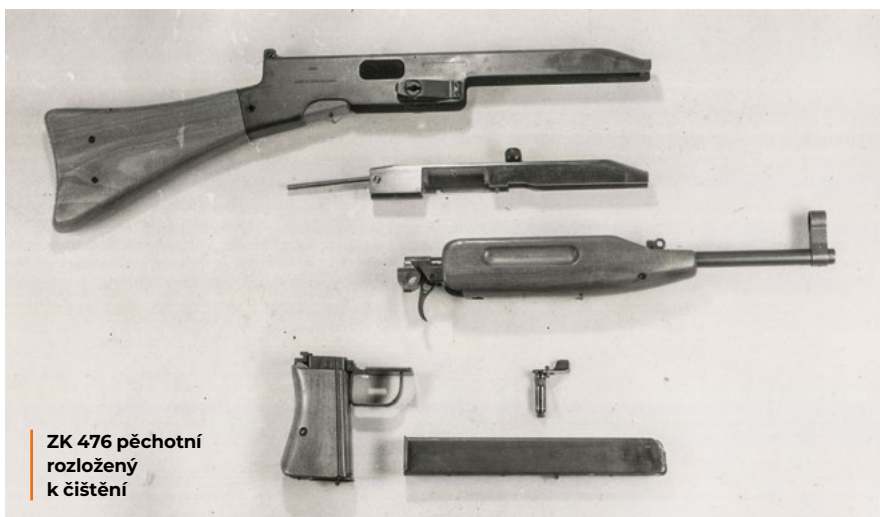
Velkou výhodou je snadné rozkládání zbraně k prohlídce a čištění, a to demontáží jediného čepu. Tímto patentovaným demontážním elementem je manuální pojistka, která nejen zajišťuje zbraň při-

pravenou ke střelbě, ale jistí také samopal proti nechtěnému výstřelu při seskoku vojáka z korby vozidla, náhodném nárazu apod., protože jistí závěr v přední i zadní poloze. Vratná pružina navíc zůstává při demontáži v závěru zbraně. Další pojistka je plně automatická a funguje už při správném uchopení zbraně – automaticky zajistí spoušťovou páku, jakmile ruka střelce opustí *pažbičku*. Tato tlačná pojistka bezpečně jistí zbraň i při možném opomenutí jejího zajištění manuální pojistkou páčkovou.

Velkou taktickou předností je uložení zásobníku v pažbičce, což zaručuje nejrychlejší přebití zbraně i potmě, v bojovém rozrušení, a kdykoli nemůže střelec spustit nepřitele s očí. Probíhá totiž instinktivně na základě automatické vlastnosti rukou vzájemně se nalézt (podle těchto nezvratně prokázaných vlastností u samonabíjecích pistolí).

Další nepopíratelnou předností je symetrické uložení napínacího táhla závěru na horní ploše pouzdra zbraně, umožňující pohodlné a rychlé napínání závěru libovolnou rukou, eventuálně v případě nejnnutnější potřeby také zachycením táhla o strom, plot, zeď apod.

Samopal pěchotní je principiálně vyřešen také pro snadné přizpůsobení na samopal parašutistický. Aniž by došlo k poddimenzování dílů, váží pěchotní samopal jen necelé 3 kg, parašutistický pak pouze cca 2,8 kg. Konstrukce ➤

ZK 476 pěchotní rozložený k čištění